

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når vi taler frihed og valgfrihed, er spørgsmålet: Er det valgfrihed for kommunerne, eller er det for børnene i det her kommune? Der synes vi, det er vigtigt at tænke på, at det er nogle behov, som nogle børn efter vores opfattelse skal have mulighed for at få opfyldt, mere end det er kommunernes valgfrihed, vi taler om.

Det er derfor, vi er tilhængere af de bestemmelser, som er i øjeblikket, uanset man godt kunne forestille sig andre muligheder. Men vi synes, at det, som er i øjeblikket, er det rigtigste, for at børnene og forældrene til de børn mener, at de kan få opfyldt deres behov.

Christian H. Hansen (DF):

Genudsendelser kan være meget populære. Jeg tror også, at politikere især holder af de genudsendelser, hvor de selv er på. Det her er så en genfremsættelse.

Dansk Folkeparti havde fremsat et forslag sidste år. Sidst, vi behandlede det her, var den 3. marts 2000. Da tog debatten 1 time og 20 minutter. Da vi fremsatte vores forslag første gang, tog det 2 timer og 20 minutter; nu må vi se, hvad vi kan holde os inden for i dag.

Det, der kan undre mig lidt, er, at ud fra den sidste debat, vi havde, var der sådan næsten et tilsagn fra Venstre og De Konservative om, at det godt kunne være, man skulle lave noget i fællesskab. Men det skulle man så ikke, kunne vi se, for nu kom det igen og sådan, at der slet ikke er lavet om på det. Jeg havde da glædet mig til, at der var lidt fornyelse.

Det, der også kan være interessant for Dansk Folkeparti, er jo, at når vi har haft et valg – det kunne jeg godt ønske mig vi snart fik, og at vi fik en borgerlig regering; jeg kunne godt forestille mig den situation, at Dansk Folkeparti skulle være støtteparti for en borgerlig regering – vil vi i hvert fald holde Venstre og De Konservative fast på, at det her forslag kommer igen, og derfor arbejder vi stadig væk med noget lignende i kulissen, sådan at man til den tid ikke skal komme med en genfremsættelse, men at vi kan komme med nogle helt friske varer til en borgerlig regering.

Forslaget, som går ud på, at kommunernes pligt skal ophæves, at det skal være frivilligt for kommunerne, kan Dansk Folkeparti stadig godt støtte intentionerne i. Man kan sige, at det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti i sin tid fremsatte, var måske lidt mere vidtgående, for

det ville helt afskaffe modersmålsundervisningen. Det kan også være, det så var årsagen til, at debatten blev lidt forlænget dengang.

Men vi har tidligere sagt, at det beslutningsforslag, som så igen er fremsat, kan vi sagtens følge intentionerne i, det er et skridt i den rigtige retning. Og så har vi den grundholdning, at hvis man ønsker den her modersmålsundervisning, så må det være for egen regning.

Se, mine ord i dag var ikke ret meget anderledes end sidste gang, ministerens oplæg var ikke ret meget anderledes end sidste gang, og sådan skal det åbenbart være. Men derfor er forslaget stadig væk godt, og jeg ser frem til en borgerlig regering, hvor det her forslag bliver fremsat igen og så bliver vedtaget.

Henrik Svane (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, ligesom vi heller ikke kunne det sidste gang, det blev fremsat.

For os er der ingen modsætning mellem at lære dansk og kunne sit modersmål. Tværtimod er det efter vores opfattelse en styrke at kunne begge dele. Det er helt afgørende for integrationen i det danske samfund, at man taler dansk. Det gælder også for folkeskolen, at man er nødt til at kunne dansk for at lære at beherske andre færdigheder. Derfor er der også et stort fokus på de tosprogede elever for at sikre, at de lærer dansk. Det gælder både i førskolealderen, og det gælder også, når eleverne kommer i skole. Det Radikale Venstre ønsker ikke at stå med en generation af tosprogede, der ikke begår sig på flydende dansk.

Men det er heller ikke den virkelighed, vi står over for. Der er stadig en del, der ikke kan tilstrækkeligt dansk, når de begynder i skolen, men det er på ingen måde flertallet.

Som ministeren nævnte, gør kommunerne meget for at gøre forældre til tosprogede børn opmærksom på kommunens institutionstilbud, og situationen er nu den, at mere end 85 pct. af de tosprogede børn benytter sig af tilbudet. De skal nok lære dansk, selv om de også får undervisning i deres modersmål.

Derudover er der to andre aspekter, der ikke er rent faglige, men dog alligevel nødvendige at være opmærksom på. Børnene skal fungere som kulturgesandter mellem bedsteforældre og forældre, der måske ikke kan dansk. Det kan de kun, hvis de behersker deres modersmål.

Derudover skal de selvfølgelig have mulighed for at lære deres eget sprog, for at de kan